

Predica de la Zürich

Duminică, 26 martie 2017, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Is. 53:1-6**: *„Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului? El a crescut înaintea Lui ca o odraslă slabă, ca un lăstar care iese dintr-un pământ uscat. N-avea nici frumusețe, nici strălucire ca să ne atragă privirile, și înfățișarea Lui n-avea nimic care să ne placă. Disprețuit și părăsit de oameni, Om al durerii și obișnuit cu suferința, era așa de disprețuit, că îți întorceai fața de la El, și noi nu L-am băgat în seamă.*

Totuși El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărâdelegile noastre. Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănila Lui suntem tămăduiți. Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor”.

Bun venit călduros tuturor în Numele scump al Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos! Suntem mulțumitori pentru fiecare om de pe fața pământului care dăruiește credință Cuvântului lui Dumnezeu. Când am cântat despre credință m-am gândit: cine nu vorbește astăzi de credință? Toți, în toate bisericile și religiile, vorbesc de credință. Când Cuvântul lui Dumnezeu vorbește despre credință atunci este vorba de credința în ceea ce a spus și a făgăduit El. Adevărata credință nu atârna undeva în văzduh, ci ea este ancorată în făgăduințele lui Dumnezeu. Lăudat și cinstit să fie Numele Domnului nostru! Îi suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru din toată inima și pentru toți frații care traduc în toate limbile. Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți care acum traduc în diferite limbi. Mai înainte fratele nostru scump a citit din Is. 53: *„Cine a crezut mesajul*

nostru? Cui i-a fost descoperit brațul Domnului? ”. Dreapta Domnului este ridicată, dreapta Domnului menține biruința pentru aceia care cred. Cine nu crede va rămâne de rușine. Cine crede nu poate rămâne de rușine. Pentru că credința în Dumnezeu și în Cuvântul Său ne călăuzește la trăirea împlinirii a ceea ce a făgăduit El. Prorocul Isaia a spus-o și apoi Pavel în Rom. 10:16 a repetat-o: „Doamne, cine a crezut propovăduirea noastră?”. Mesajul nostru este mesajul lui Dumnezeu, Evanghelia lui Isus Hristos, Domnul nostru. Și prin har, împlinim ultima însărcinare așa cum a dat-o Domnul în Mat. 24:14: Evanghelia aceasta a Împărăției, cu tot ceea ce aparține de aceasta, să fie propovăduită tuturor popoarelor, limbilor și națiunilor ca mărturie. Apoi există două grupuri: o categorie resping; ceilalți primesc.

Cine primește și a fost atent la citirea din Is. 53, acolo Domnul nostru este arătat pe calea Lui spre Golgota. Pedeapsa care trebuia să ne lovească pe noi a fost pusă asupra Lui pentru ca noi să avem pace și prin rănilor Lui suntem vindecați. Nu un mesaj oarecare, ci mesajul lui Dumnezeu. „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*”. El ne-a încredințat slujba împăcării ca s-o oferim omenirii căreia să-i spunem: „Credeți din toată inima și veți vedea slava lui Dumnezeu”.

Noi trăim într-un timp deosebit. Astăzi este o zi deosebită. Acum 60 de ani au fost semnate tratatele romane din Vatican. Ieri, în aceeași încăpere s-au reunit 27 de reprezentanți ai conducătorilor statelor Europei. În aceeași sală în care pe 25 martie 1957 s-au semnat aceste Tratat romane. Daniel a văzut cele patru împărății mondiale care au urmat: împărăția babiloniană, împărăția medo-persană, împărăția greacă, iar apoi în anul 63 î.Hr. a început împărăția romană care renaște acum și are o însemnătate mondială în acest timp.

Nu vom intra în toate detaliile, dar există multe puncte în care ne-am putea adânci, mai ales în legătură cu adunarea poporului Israel. Ce mare har este să trăiești acum, să poți vedea, să poți auzi cum prorocia biblică se împlinește în fața ochilor noștri. Mi-am notat pe scurt. Acum 120 de ani în 1897 a avut loc primul Congres Sionist din Basel. Acum o sută de ani, în 2 noiembrie 1917 a avut loc Declarația Balfour din Londra prin care se spunea că iudeii au un drept

să aibă un stat propriu. În anul 1947 ONU a declarat că Israelul are un drept la o țară proprie. Apoi a venit anul 1948 când a avut loc fondarea statului Israel.

Scumpi frați și surori, Domnul nostru a vorbit despre timpul de sfârșit, de cutremure, foamete și toate catastrofele, a spus că va fi ca în timpul Sodomei și Gomorei, ca în timpul lui Noe, iar noi vedem aceasta împlinindu-se în fața ochilor noștri. Apoi El a spus: „*De la smochin învățați pilda lui: când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți...*” (Mat. 24:32). Deja în Vechiul Testament, Dumnezeu a simbolizat Israelul cu un smochin: „*Am găsit pe Israel în pustiu, ca pe cele dintâi roade ale unui smochin*” (Osea 9:10). Iar acum totul se împlinește înaintea ochilor noștri. Până în anul 1967 Ierusalimul era împărțit, iar apoi a fost unificat. Dacă ne gândim ce s-a întâmplat în timpul nostru, iar acum tratatul care a fost încheiat. Totul este clarificat, au mai rămas două, trei puncte mărunte.

Dumnezeu S-a îngrijit ca în această perioadă de timp, noi să găsim calea înapoi la Dumnezeu și la Cuvântul Său, ca să putem vedea cum prorocia biblică se împlinește în fața ochilor noștri. Dar ceea ce ne preocupă pe noi în mod deosebit sunt făgăduințele pentru timpul nostru. Recent am găsit un Cuvânt din Vechiul Testament care m-a străpuns și binecuvântat.

Dumnezeu a spus în Mica 7:18-20: „*Care Dumnezeu este ca Tine, care ierți nelegiuirea și treci cu vederea păcatele rămășiței moștenirii Tale? – El nu-Și ține mânia pe vecie, ci Îi place îndurarea!*”.

Ați citit voi vreodată aceasta? Aici Domnul Dumnezeu a spus că Îi place îndurarea. El n-are plăcere în mânie, în osândire și judecăți, ci Îi place îndurarea. Noi trăim în timpul harului și al îndurării. Legea a venit prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos, Domnul nostru. Acest Cuvânt este puternic: „*El nu-Și ține mânia pe vecie, ci Îi place îndurarea!*”. Își găsește plăcere în poporul Său, Își găsește plăcere în oamenii care și-au găsit plăcerea în El, care au acceptat și au primit ceea ce El ne-a făgăduit și dăruit. Citim Mica 7:19: „*El va avea iarăși milă de noi, va călca în picioare nelegiuirile*

noastre, și vei arunca în fundul mării toate păcatele lor”.

Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu născut, pentru ca oricine crede în El, în lucrarea isprăvită, să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Eu mă bucur că aici este scris că Domnul Dumnezeu Și-a găsit plăcere în îndurare. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeu nostru! Noi am primit har, am primit trecere înaintea lui Dumnezeu. El ne-a făcut de cunoscut căile și făgăduințele Sale pentru timpul nostru. Noi credem că prin răscumpărarea isprăvită pe crucea Golgotei ne-a fost iertată întreaga vină și toate păcatele și cu adevărat au fost scufundate în fundul mării dragostei divine pentru totdeauna. Eu am fost curățat de vină și am intrat în bucurie, Îl voi lăuda veșnic pe Răscumpărătorul meu.

Apoi vers. 20: *„Vei da cu credincioșie lui Iacov și vei ține cu îndurare față de Avraam ce ai jurat părinților noștri în zilele de odinioară”.* Tu, ca un Dumnezeu credincios, vei ține și vei împlini ceea ce ai făgăduit părinților noștri, prin har. De fiecare dată noi ne întoarcem la punctul important: făgăduințele lui Dumnezeu rămân, ele nu se clatină niciodată.. Cu Sângele Său, Isus a pecetluit ce a promis în Cuvântul Său.

Mai este un Cuvânt pe care doresc să-l citesc, un Cuvânt din Numeri 16:28. Moise a fost însărcinat de Domnul. Iar când a sosit timpul împlinirii, făgăduința pe care Dumnezeu o dăduse lui Avraam și-a găsit împlinirea. În Geneza 15 este scris că după patru sute de ani sămânța lui Avraam va fi eliberată din robie, iar când timpul s-a împlinit Domnul Dumnezeu S-a arătat lui Moise, l-a trimis, l-a însoțit și Și-a confirmat Cuvântul.

Citim în Numeri 16:28: *„Moise a zis: «Iată cum veți cunoaște că Domnul m-a trimis să fac toate aceste lucruri și că nu lucrez din capul meu»”.* Acum ceea ce doresc să accentuez în mod deosebit: *„și că nu lucrez din capul meu”*, nu fac nimic după capul meu.

Îi mulțumim Dumnezeului atotputernic. Voi știți, Moise n-a avut zile ușoare. Din păcate și în mijlocul poporului Israel erau două categorii separate: unii credeau; ceilalți nu credeau. Apoi au venit Core, Datan și Abiram și unii care s-au răsculat împotriva lui Moise.

De aceea Moise, înaintea Feței lui Dumnezeu, le-a dat asigurarea: „*eu n-am făcut nimic din capul meu*”. Tot ceea ce a făcut a fost din însărcinarea lui Dumnezeu. Așa cum a sunat făgăduința așa a și fost împlinită. Ce a putut face Moise că Dumnezeu l-a chemat și l-a trimis? Nici un proroc, nici un bărbat al lui Dumnezeu n-a avut vreo influență asupra chemării și trimiterii sale în legătură cu planul mântuirii și cu faptul că el a fost trimis cu această chemare. Dumnezeu a pus în Biserică diferite slujbe: apostoli, proroci, păstori, învățători și evangheliști. Dar când este vorba de istoria mântuirii, atunci a existat un Ioan Botezătorul, un bărbat trimis de Dumnezeu. La aceasta permiteți-mi să citesc din Marcu pentru ca voi să știți pe ce trebuie să fie pus accentul. Acum trăim la sfârșitul timpului de har, dar aici suntem aduși înapoi la început.

Citim Mar. 1:1: „*Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu*”. „*Începutul...*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru! Aici bărbatul lui Dumnezeu nu-și spune părerea lui, ci imediat în vers. 2 el spune: „*După cum este scris în prorocul Isaia...*”.

Ce facem noi astăzi? Noi putem spune așa cum a spus-o Moise atunci, cum au spus-o toți prorocii și cum a putut-o spune Ioan Botezătorul: „Eu n-am venit ca să propovăduiesc printr-o trimitere de la mine însumi, ci prin trimiterea lui Dumnezeu, însărcinat cu Cuvântul lui Dumnezeu și vă aduc mesajul divin”. Iar aici citim: „*Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. După cum este scris în prorocul Isaia*”.

Frați și surori, sunteți voi conștienți cât de prețios, cât de important mi-a devenit Cuvântul profetic? Dumnezeu a anunțat mai dinainte prin robii Săi proroci, întreaga istorie a mântuirii, ceea ce avea să se împlinească mai târziu și în timpul sfârșitului. Așa o citim mai departe în Mar. 1:2: „*După cum este scris în prorocul Isaia: Iată, trimit înaintea Ta pe solul Meu*” (Mal. 3:1). Ca să te întorci mereu la Cuvântul lui Dumnezeu în care, în detalii, totul este zidit pe versete care își găsesc împlinirea. Despre aceasta este vorba acum.

O spunem încă o dată: toți vorbesc de credință, toți au credința lor, toți au crezurile lor. Dar pe Dumnezeu Îl interesează oamenii care

au primit trecere înaintea Lui, în care Își găsește plăcerea pentru că ei au acceptat și au primit ceea ce a dăruit Dumnezeu. Pe El Îl interesează să ne poată vorbi și ceea ce a vorbit El să poată descoperi prin Duhul lui Dumnezeu – și El o va și descoperi.

Voi toți știți că peste exact o săptămână vor fi trecut 55 de ani din 2 aprilie 1962. Cine a știut atunci că va mai trece atâta timp? Dar Dumnezeu S-a îngrijit. Cu adevărat, înaintea lui Dumnezeu și a tuturor oamenilor pot să spun că n-am vestit lucruri de la mine, n-am prezentat programe proprii. Ci, prin însărcinarea Domnului, am vestit adevăratul Cuvânt, și din cele peste 9.000 de predici nu trebuie să retrag nimic, pentru că am predicat numai ceea ce este scris în Biblie. Eu știu că cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne veșnic valabil.

Spun și acest lucru cu o mare durere. Cine intră pe internet și vede ce se face cu fratele Branham acela i se face rău. Idolatrie ici și colo, amăgire colo și dincolo. Dar Dumnezeul Cel viu Își găsește plăcere în îndurare față de cei de care El S-a îndurat, de aceia care permit să le fie valabil doar Cuvântul Său, care nu primesc răstălmăcirii omenești și sunt sfințiți în Cuvântul adevărului. Ce a repetat deseori fratele Branham? „Înapoi la Dumnezeu! Înapoi la Biblie, înapoi la Cuvânt!” Nu la o religie sau direcție de credință nouă.

Frați și surori, și acest lucru trebuie să-l spunem clar în mod public. Există trei lucruri: credința, necredința și superstiția. Cine rămâne în credință acela nu permite ca în el să se ridice îndoiala care începe să stăpânească prin necredință. Pentru că după necredință urmează superstiția. Și ce este atunci? Aceasta nu mai are absolut nimic de-a face cu Dumnezeu. Doar credința în ceea ce a spus și a făgăduit Dumnezeu în Cuvânt are de-a face cu Dumnezeu.

Eu cred că cine este născut cu adevărat din Dumnezeu, născut din nou la o nădejde vie, acela a primit viața veșnică în sufletul său. Și viața lui Dumnezeu nu poate fi amestecată. Începând din Grădina Eden au existat două semințe diferite. Noi suntem născuți din Dumnezeu, născuți din nou la o nădejde vie prin Cuvântul lui

Dumnezeu, care este sămânța, prin puterea Duhului Sfânt. De aici vine legătura, relația cu Dumnezeu și cu sfântul Său Cuvânt.

Când am citit înainte de masă Cuvântul din Numeri am fost atât de copleșit și a trebuit să fiu atent ca lacrimile de mulțumire să nu mă năpădească. „*N-am făcut nimic de la mine. Ci am făcut totul după voia și porunca Domnului*”. Acum scriu o scrisoare circulară în care voi aminti de unele trăiri. Vă puteți da voi seama că un frate Frank, care nu este mai mult ca niciunul dintre voi de aici sau dintre cei ce ascultă – la Dumnezeu nu există nicio diferență. Înaintea Lui toți suntem la fel. Chemările și slujbele pot fi diferite, dar înaintea lui Dumnezeu toți suntem la fel – am auzit vocea audibilă străpungătoare a Domnului care mi-a vorbit aceste cuvinte: „robul Meu, te voi trimite dintr-o localitate în alta”. Apoi: „robul Meu, nu înființa biserici locale!”. Dacă mă gândesc la toate călăuzirile Domnului pe care mi le-a dăruit în decursul anilor, până la atenționarea: „Anulează călătoria în India!” Cu aceste urechi am auzit vocea Domnului de mai multe ori. Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu pentru aceasta. Astfel de trăiri le iei cu tine în veșnicie. Aceste trăiri nu le voi uita niciodată, chiar dacă nu am cea mai bună memorie. Ceea ce a făcut Dumnezeu nu poți uita.

Voi vă puteți aduce aminte de mărturia mea. În acea miercuri mi-am luat biletele de avion de la agenția de turism, și imediat ce m-am întors în birou, vocea a răsunat: „Anulează călătoria în India!” Eu știam că în Bombay, în Madras și peste tot adunările erau pregătire și de aceea vroiam totuși să zbor în India. Am ieșit din birou și m-am dus în pădurea din apropiere, la Forstwald, ca să mă rog, iar la 11 fără un sfert m-am întors înapoi. De abia pășisem în birou, și așa cum auziți voi vocea mea acum, dar mai poruncitor Domnul mi-a spus: „Anulează călătoria în India!”. Voi ați citit-o în ziare. Eu am articolul. La decolare, avionul din Bombay la care aveam rezervare, a explodat în aer și toți cei 96 de pasageri au murit. Numele meu era pe lista pasagerilor care au murit. Noi am fost sunați de blocul de presă din Bonn, capitala R.F.G. de atunci, care ne-a anunțat: „Misionarul dumneavoastră Ewald Frank a murit”. Eu eram acolo în birou când a fost anunțat aceasta. Eu nu eram în Bombay, ci eram acasă. Dacă mă gândesc la toate trăirile și călăuzirile Domnului pe care mi le-a dăruit

prin har, și apoi marele privilegiu, nu doar să primesc chemarea, ci să am și legătura cu slujba pe care Dumnezeu a dăruit-o în timpul nostru!

Vă spun în Numele Domnului: scumpul nostru frate Branham a avut aceeași slujbă pe care a avut-o Domnul nostru atunci când umbla pe pământ. Slujba lui a fost o repetare a ceea ce s-a întâmplat atunci. Domnul și Răscumpărătorul nostru a trebuit să fie și Proroc, pentru că Moise prorocise mai dinainte: „*Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine...Și dacă cineva nu va asculta de cuvintele Mele, pe care le va spune el în Numele Meu, va fi stârpit din popor*” (Deut. 18:18-19).

Domnul nostru a trebuit să împlinească o slujbă profetică. El i-a putut spune lui Natanael: „*Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin*” (Ioan 1:48). El i-a putut spune femeii de la fântână: „*cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat*” (Ioan 4:18). El i-a putut spune lui Petru: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona*” (Ioan 1:42). El a putut spune ucenicilor: „*Duceți-vă în cetate; acolo aveți să întâlniți un om ducând un ulcior cu apă: mergeți după el. Unde va intra el, spuneți stăpânului casei: «Învățătorul zice: «Unde este odaia pentru oaspeți, în care să mănânc paștele cu ucenicii Mei?»*” (Mar. 14, Lc. 22). El a putut spune totul profetic.

Tot așa și fratele Branham, în slujba lui, le-a putut spune oamenilor, care erau în rândul de rugăciune unul după celălalt, de unde veneau și cine erau ei. Eu stăteam acolo în rândurile din față, vedeam, ascultam. Eu ca martor care am văzut și am auzit pot spune aceasta. Apoi fratele Branham a spus că acea slujbă care a trebuit să aibă loc atunci cu iudeii și samaritenii se repetă acum cu toate popoarele și limbile, ca un ultim semn înaintea revenirii lui Isus Hristos. Și știm că în legătură cu această slujbă s-a împlinit o făgăduință biblică.

În Mar. 1 am citit că a avut loc: „*Începutul Evangheliei lui Isus Hristos*”. Astăzi este vorba: cum va ajunge la încheiere lucrarea lui Dumnezeu, cum va fi sfârșitul. Domnul nostru a spus că această Evanghelie va fi vestită tuturor neamurilor, popoarelor și apoi va veni sfârșitul. Dar dacă apoi aflăm că fratele Branham a primit însărcinarea directă și că ultima făgăduință din Vechiul Testament, din Mal. 4:5-6b,

s-a împlinit și anume că Dumnezeu avea să trimită un proroc ca Ilie ca să aducă totul înapoi în starea reasezată corectă – atunci frați și surori, trebuie să știți că aceasta este un absolut divin. Înaintea revenirii lui Isus Hristos trebuie să fim scoși afară din toată încurcătura, din toată nebunia și să fim separați. Doar atunci putem intra dacă mai întâi am ieșit afară. Și acest lucru trebuie să-l spunem cu o mare dragoste și seriozitate: în cer nu va fi nicio nebunie, nu va mai avea loc nicio discuție; în cer va fi doar Mireasa, doar ea va intra în slavă, fără pată, fără zbârcitură, curată și sfințită. Nimic și încă o dată nimic, nicio urmă de superstiție, de necredință, ci credința cum zice Scriptura.

Fratele Branham a primit indicația directă: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Aceasta este făgăduința lui Dumnezeu. Așa cum a fost în slujba lui Ioan Botezătorul. Eu mă bucur de fiecare dată când citesc aceasta din Lc. 1. În Vechiul Testament sunt scrise ambele lucruri: *„El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor”* (Mal. 4:6). Dar în Noul Testament, în slujba lui Ioan Botezătorul s-a împlinit doar prima parte. Iar partea a doua s-a împlinit în timpul nostru și încă se împlinește. Din Lc. 1 citim vers. 16-17: *„El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul Dumnezeu lor”*. Da, el avea să-i întoarcă la Domnul Dumnezeu lor, afară din toate tradițiile, din toate obiceiurile, din tot ce au avut ei religios. Apoi urmează importanta exprimare din vers. 17: *„Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El”*. Despre aceasta era vorba atunci, și despre aceasta este vorba astăzi. Atunci el avea să călăuzească inima părinților vechi testamentari înapoi la credința copiilor noului legământ, făcând un pod de legătură. Pentru că Legea a ținut până la Ioan, iar apoi Evanghelia a fost vestită. Podul a fost făcut, bărbatul lui Dumnezeu a apărut și toți aceia care erau din Dumnezeu s-au dus să asculte mesajul, au crezut și s-au și botezat. Dar fariseii și învățătorii Legii au respins planul lui Dumnezeu, neprimind botezul lui.

Scumpi frați și surori, cum este astăzi? Când am citit că mișcarea penticostalo-carismatică are 300 milioane de membri... Nu 73 și nici 67 de milioane cum au alte biserici. Peste tot este amintit care biserică câți membrii are, și apoi urmează biserica penticostalo-carismatică care, cu cei 300 de milioane de membrii, îi întrece la număr pe toți ceilalți. Apoi mi-a venit întrebarea: „Dumnezeule din cer, toți au rămas în aluatul vechi. Cine a fost catolic a rămas catolic, toți au rămas ceea ce au fost. După aceea pe deasupra urmează muzica, își închipuie ceva, creează o atmosferă în care toți se simt bine și sunt emoționați. Dar dacă le spui ceva de mesajul lui Dumnezeu sau de unitatea lui Dumnezeu, atunci ei devin foarte răutăcioși, veninoși și urâcioși. Dacă acestor oameni le spui că Dumnezeu este Unul Singur și nu este compus din trei persoane veșnice, atunci ei devin foarte, foarte răutăcioși. Eu am trăit-o cum ei devin foarte răutăcioși. Dacă le mai și spui că botezul în formula „în Numele Tatălui, în Numele Fiului, în Numele Duhului Sfânt” nu a fost practicat niciodată în Biblie, ci de fiecare dată s-a botezat „*în Numele Domnului Isus Hristos*” atunci îi vezi cum ei resping. Dați-vă odată seama, pe de o parte să spui: „Avem Duhul Sfânt”, iar pe de altă parte să respingi cu o mare împotrivire adevărurile de bază ale Cuvântului lui Dumnezeu!

În Biblia mea este scris: „*Când va veni Mângâietorul, Duhul Sfânt, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul*”. „*Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi, liberi*”. Așa este scris în Biblie și așa este. Toți aceia care sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, nu care sunt unși, ci toți aceia care sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii și fiice ale lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește în tot adevărul.

Domnul nostru a confirmat că înaintea revenirii lui Isus Hristos ultimul mesaj va fi dus tuturor neamurilor și popoarelor. Apoi cel ce are urechi de auzit, acela să audă ceea ce spune Bisericilor Duhul, prin Cuvânt. Așa cum atunci Moise a putut spune înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor că el n-a făcut nimic de la el însuși, ci el doar a împlinit însărcinarea pentru care l-a hotărât Dumnezeu, tot așa a putut spune și Noe, că el a făcut totul după cum i-a poruncit Domnul să facă. Pe muntele Carmel, Ilie a putut spune: „*toate aceste lucruri le-am*

făcut după porunca Ta” (1 Împ. 18:36). Adevărații robi ai lui Dumnezeu nu pot altfel, decât să facă totul conform Cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta este cea mai importantă perioadă de timp din istoria mântuirii, ca să fim smulși afară din toate încurcăturile și din toate rătăcirile. Fiindcă „nu orișicine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri”.

Scumpi frați și surori, chiar dacă noi trebuie să trecem prin unele încercări, prin ponegriri, noi Îi mulțumim Dumnezeului nostru. Noi dorim să purtăm ocară lui Isus Hristos și să-L rugăm pe Domnul nostru să ne dăruiască puteri noi. Mai ales celor ce sunt mai în vârstă, care trec prin încercări și câteodată au nevoie de tratamente medicale. Domnul ne-a dăruit o făgăduință: *„iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”*. Orice ar veni asupra noastră, Domnul va fi cu noi și El Își va confirma sfântul Său Cuvânt, prin har. Iar noi care îl credem îl vom și trăi, prin har.

În Fapte 13 Pavel se adresează neamurilor pentru ca Scriptura să se împlinească. De fiecare dată putem citi: *„ca să se împlinească Scriptura”*. Tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu și se împlinește în Noul Testament este împlinirea prorociei biblice. Chiar și în Lc. 4:18-19, Domnul nostru a citit din Is. 61:1-2a, iar apoi la sfârșit a spus: *„Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură înaintea ochilor voștri”* (Lc. 4:21). Noi vedem Scriptura împlinindu-se în fața ochilor noștri, cu Israelul, cu națiunile, în totalitate noi vedem Scriptura împlinindu-se în fața ochilor noștri.

În Fapte 13 bărbatul lui Dumnezeu s-a adresat neamurilor. Dar înainte să se adreseze națiunilor, în Fapte 13:32-33 este scris: *„Și noi vă aducem vestea aceasta bună că făgăduința făcută părinților noștri, Dumnezeu a împlinit-o pentru noi, copiii lor...”*. Am putea citi și mai departe. Dumnezeu a împlinit făgăduința pe care a făcut-o părinților noștri.

Citim Fapte 13:38: *„Să știți, dar, fraților, că în El, în Isus, vi se vestește iertarea păcatelor”*. Puternic! Nu fără Isus, ci prin Isus Hristos. El a fost Mielul lui Dumnezeu care a purtat păcatele lumii.

Apoi a venit necazul cu frații noștri din semințiile Israelului. În vers. 45 este scris: „*Iudeii, când au văzut noroadele, s-au umplut de pizmă, vorbeau împotriva celor spuse de Pavel și-l batjocoreau*”.

Cine nu primește, respinge; cine nu crede, cade în necredință. Apoi vers. 46: „*Dar Pavel și Barnaba le-au zis cu îndrăzneală: «Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vouă; dar fiindcă voi nu-l primiți și singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre Neamuri»*”.

Acum citim în Fapte 13 o referire la Is. 49:6. Fapte 13:47-48: „*Căci așa ne-a poruncit Domnul: «Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.» Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică au crezut*”.

Pe de o parte aceasta este o veste bună, pe de altă parte, trebuia luată o decizie. Toți cei ce au fost rânduiți pentru viața veșnică vor crede din toată inima, nu vor pizmui, nu vor fi invidioși, nu se vor împotrivi, nu vor răstălmăci, ci vor crede din inimă. Ne întoarcem la Cuvântul din Is. 53: „*Cine a crezut vestirea noastră?*” Adevărata credință este bazată pe adevăratul Cuvânt, pe ceea ce a vestit Dumnezeu prin proroci și a confirmat-o prin apostoli, după cum este scris în Vechiul și Noul Testament, că ei cu toții vor fi învățați de Dumnezeu. Astfel Domnul ne-a dăruit Cuvântul Său în acest timp pentru ca toți să ajungem la viața veșnică. Așa cum este scris: „*Și toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică au crezut, au devenit credincioși*” (Fapte 13:48b).

Toți care acum fac parte din Mireasa Mielului, toți aceia care au primit har înaintea lui Dumnezeu, vă rog frumos gândiți-vă la acest lucru: Dumnezeu Își plăcere în îndurare; nu în mânie, nu în blestem. Dumnezeu Își găsește plăcere în îndurare. Și păcatele tuturor acelor care au primit trecere înaintea lui Dumnezeu sunt aruncate în fundul mării dragostei divine, în marea uitării. Uit-o! Uită, uită și tu ceea ce ai făcut! Dumnezeu a uitat, și cu ajutorul lui Dumnezeu uită și tu ceea ce ai făcut și spune-I Domnului: „*Îți mulțumesc pentru dragostea divină*”

care a fost descoperită pe crucea Golgotei”. Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea! Apoi în legătură cu ceea ce au cântat cântăreții cu referire la cei ce sunt parte din Mireasă. Ce a spus Ioan? *„Cine are mireasă este mire”* (Ioan 3:29). *„Iată Mirele, pregătiți-vă să-L întâmpinați!”* (Mat. 25:6).

Astăzi nu este vorba de carismatică, nu este vorba de atmosferă, de emoții pe care să le producem. Ci pe noi, care credem fiecare Cuvânt, Dumnezeu dorește să ne aducă în legătură cu El și în legătură unii cu alții, prin dragoste, prin har. Pentru ca să aibă loc unitatea în Trupul lui Isus Hristos, pentru ca noi să fim botezați printr-un singur Duh într-un singur Trup, și sfârșitul să fie asemenea începutului. La început credincioșii erau o inimă și un suflet. Cine dorește o poate citi din Fapte 2, unde este scris că ei erau uniți într-un singur gând în odaia de sus și: *„deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei...Și toți s-au umplut de Duh Sfânt”*.

Scumpii mei frați și surori, în scurt timp eu aștept o lucrare supranaturală a lui Dumnezeu acolo unde este vestit adevăratul Cuvânt și mesajul ceasului este crezut, și așa cum a fost la început, în mod supranatural, Duhul Sfânt să cadă, noi toți să fim umpluți cu Duhul Sfânt și astfel să putem trăi desăvârșirea și pregătirea noastră pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Aici este un punct. Toți cei care au fost aleși pentru viața veșnică au devenit credincioși. Dar între credincioși există cei înțelepți și cei nechibzuți. Toți cei ce fac parte din Mireasa Mielului și vor avea parte de prima înviere sunt de acord cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și Îi mulțumesc Domnului Dumnezeului nostru pentru fiecare Cuvânt sfânt pe care îl citim. Încă o dată: credința noastră este ancorată doar în făgăduințele Cuvântului lui Dumnezeu. Noi știm că Dumnezeu este credincios, și tot ceea ce a făgăduit, El va și împlini în viețile noastre. Astăzi dorim să vă spunem din inimă tuturor, și acelor care sunt în legătură directă de pe întregul pământ, Domnul cheamă afară pe poporul Său din toate popoarele, limbile și națiunile.

Acum scurt timp aici în Krefeld am avut o familie din

Mongolia care n-a văzut niciodată o Biblie. Nouă ne-a venit gândul să căutăm Biblii în limba mongolă și le-am dat acestor frați. Vă pot spune că toți, frați și surori, m-au luat în brațe și m-au zdrobit; toți cu o mână își țineau Biblia, o strângeau și o sărutau, iar cu cealaltă mă îmbrățișau cu bucurie, că ei puteau citi Biblia în limba lor. Ne putem ruga în toate limbile și putem citi Biblia în toate limbile. Dumnezeu S-a îngrijit. Nu știu dacă am spus-o ca mărturie în acest loc, dar chiar și doamna din Dresda, care îi ajută pe frații noștri din Iran cu completarea formularelor, a venit la Krefeld cu frații ca să vadă unde se duc ei în fiecare lună. Și ce să vă spun, după a doua adunare, această doamnă a venit în birou, și înainte să pot vedea ea deja m-a îmbrățișat și a spus: „Îi mulțumesc lui Dumnezeu că eu pot fi în acest loc”. Dumnezeu cheamă din toate popoarele, limbile, îi scoate pe toți ai Săi afară. Și cum am auzit de la fratele Miskys, Domnul Dumnezeu Își cheamă afară poporul Său din Angola, Mozambic, Portugalia, din insule Azore, de pe toate insulele și din orice loc.

Îi suntem mulțumitori Domnului că putem purta ultimul mesaj. Noi vedem împlinirea prorociei biblice, dar lucrul principal este să avem parte de ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu și să credem cum zice Scriptura. Eu sunt de părere că noi toți care facem parte din Biserica Mireasă cu adevărat putem crede din inimă. Am vrut să vă mai spun că numele acelora care vor avea parte de a doua înviere sunt scrise în Cartea Vieții și ei vor intra în viața veșnică. Dar numele noastre au fost scrise înaintea întemeierii lumii în Cartea Vieții Mielului care a fost junghiat. De aceea toți care fac parte din Mireasa Mielului vor avea parte de ceea ce s-a întâmplat prin deschiderea pecetilor, când Mielul a luat cartea și a deschis pecetele. Cu totul, ordonat și armonios a trecut din una în cealaltă până la desăvârșirea din Apoc. 19:7-9: „*«Mireasa Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat».* *«Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!»*”. Nu mântuiți la a doua înviere sau la judecata de la tronul alb, ci: „*Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!*” (vers. 9). Ferice de aceia care fac parte din Mireasa Mielului.

Să nu uitați Cuvântul din Mica 7! Dumnezeu Își găsește plăcere în îndurare. Nu în mânie, nu în judecată. Dumnezeu Își găsește

plăcere în îndurare. Aceasta este ziua harului, este timpul harului. Dumnezeu ne-a dăruit har ca noi să credem, să acceptăm și să primim ceea ce El ne-a făgăduit. Dorim ca toți să avem trăirile mântuitoare cu Domnul în mod personal. Să ne pocăim, să ne căim din inimă, să ne pară rău de viața trăită fără Dumnezeu, să ne dedicăm Lui viețile noastre, să trăim iertarea, să primim trecere înaintea lui Dumnezeu și apoi să acceptăm și să primim Cuvântul Domnului ca o sămânță divină și prin puterea Cuvântului și a Duhului să primim viața nouă divină. De fiecare dată trebuie să spun și să scriu ceea ce a scris apostolul Ioan: „*Cine are pe Fiul are viața veșnică; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața veșnică*” (1 Ioan 5:11-12). Cel ce n-are pe Fiul lui Dumnezeu poate doar să vorbească despre credință.

O spunem încă o dată. Peste tot acum se vorbește de iertare și de împăcare și despre o singură credință. Despre ce credință este vorba? Să-I mulțumim lui Dumnezeu și pentru aceasta: că Dumnezeu ne-a scos afară din tot ceea ce s-a decis la Niceea, la Calcedon sau pe undeva pe la vreun oarecare Sinod și care este denumit „crez apostolic”. Dumnezeu ne-a smuls afară și putem spune că biblic este doar ceea ce este scris în Biblie și apostolic este doar ce a fost învățat și practicat de apostoli. Înapoi la început! Și cum am citit, așa și-a avut începutul Evanghelia lui Isus Hristos. Așa cum este scris în proroci, așa va avea o încheiere Evanghelia lui Isus Hristos. Noi toți care acum credem din inimă, prin har, o vom și trăi. Mai întâi mesajul va fi propovăduit, apoi crezut și tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu își va găsi împlinirea în Biserica Mireasă atât de adevărat precum a făgăduit Dumnezeu. Așa cum a spus și citit înainte fratele Miskys, acest Cuvânt rămâne veșnic valabil: „*Dumnezeu este adevărat*” (Rom. 3:6). Fiecare făgăduință a lui Dumnezeu este «Da» și «Amin». Noi credem Cuvântul lui Dumnezeu și Îi suntem mulțumitori că am primit niște ochi care pot vedea, am primit niște urechi care aud și putem primi ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru timpul nostru. Așa cum prin slujba lui Ioan Botezătorul s-a împlinit, că inimile părinților vechi testamentari au fost întoarse la ceea ce a făcut Dumnezeu în Noul Testament și au fost pregătiți, după cum este scris: „*ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El*” (Lc. 1:17b). Ce să se

întâmplă acum, când inimile copiilor lui Dumnezeu sunt întoarse la credința părinților de la început? Doar o singură țință: ca să-I gătească Domnului un popor bine pregătit, în care El Își găsește plăcerea. Toți aceia care au primit har înaintea Lui vor accepta și vor primi ceea ce ne-a dăruit Domnul și Răscumpărătorul nostru prin har. Lui, veșnic Îi aducem mulțumire și închinare în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Sângele noului legământ a fost vărsat. Întreaga vină și toate păcatele noastre au fost iertate. Vă rog să vă gândiți la aceste lucruri: totul este iertat, aruncat și scufundat în fundul mării dragostei divine, și în jurul acestei mări am putea pune un mare indicator cu avertizarea: „Pescuitul interzis!” Tot ceea ce a fost aruncat în marea uitării nimeni n-o mai poate scoate vreodată afară. Iar dacă Satan, pârșul fraților, vine, atunci spuneți-i: „Pleacă de aici! Păcatele mele, vina mea, totul mi-a fost iertat și este aruncat și scufundat în marea uitării”. Satan nu are niciun drept să pârască sau să acuze, chiar dacă încearcă aceasta deseori. Dumnezeului nostru, care Își găsește plăcerea în îndurare, Îi dăm toată cinstea. Mai ascultați-o odată: care Își găsește plăcerea în îndurare, Își găsește plăcerea în cel ce a primit har, Își găsește plăcerea în cei ce au primit ceea ce El ne-a dăruit, prin har. Așa cum a exprimat Pavel, nouă ne-a fost încredințată slujba împăcării și strigăm tuturor oamenilor de pe fața pământului, și tuturor celor ce poate sunt de prima dată în acest loc sau ascultă mesajul lui Dumnezeu în acest fel: vă rog frumos primiți și auziți acest mesaj: *„Împăcați-vă cu Dumnezeu!”* Să aveți trăirile voastre personale mântuitoare cu Domnul. Primiți-L pe Isus Hristos ca Domn și Răscumpărător al vostru! Acceptați-L și primiți-L pentru că așa este scris: *„Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul și puterea să se facă copii ai lui Dumnezeu”* (Ioan 1:12). Prin har și noi facem parte din această categorie de oameni.

Și astăzi în mijlocul nostru și pe întregul pământ sunt necazuri și cereri de rugăciune diferite pe care le aducem înaintea Domnului prin credință. Doresc să întreb: dacă astăzi sunt unii în mijlocul nostru care vor să fie incluși în rugăciune vă rog ridicați scurt mâna. Peste tot sunt mâini ridicate.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, îmi pun ambele mâini pe Biblia deschisă, pe Cuvântul Tău sfânt și veșnic valabil. Tu ai dat făgăduințe prin proroci ai anunțat ceea ce se va întâmpla și apoi le-ai confirmat în Noul Testament, așa cum a fost spus dinainte. Iubite Domn, și în Fapte 2:16-17, robul Tău Petru a putut spune: „*aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: «În zilele de pe urmă, AȘA VORBEȘTE DUMNEZEU, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură»*”. Iubite Domn, în întregul Nou Testament, fie în cele patru evanghelii, fie în Fapte, și după aceea, Tu i-ai avut pe robii, prorocii, apostolii și învățătorii Tăi care au vestit Cuvântul în anul Tău de îndurare.

Acum Îți aducem toate rugăciunile și necazurile. Iubite Domn, mă rog și pentru frații noștri în vârstă și toți aceia care azi nu pot fi în acest loc. Iubite Domn, Tu veșnicule, credinciosule Dumnezeu, Te rog dăruiește har. Noi credem Cuvântul Tău și Te rugăm Doamne ca Tu să-l confirmi. Te rugăm dăruiește răscumpărare, dăruiește eliberare, dăruiește vindecare și confirmă în viețile noastre scumpul și sfântul Tău Cuvânt pe care noi îl credem din inimă.

Credinciosule Dumnezeu Ție să-Ți fie dedicată Mireasa Mielului, toți a căror inimă a fost întoarsă la credința părinților de la început, toți care cred că Tu Ți-ai trimis prorocul, ca să descopere totul, să aducă totul în starea originală, înapoi la Biblie, la început, la Cuvânt. Iubite Domn, Îți mulțumim pentru trimiterea prorocului Tău, Îți mulțumim pentru mesajul pe care îl purtăm de peste 50 de ani, pe întregul pământ. Îți mulțumim că tu ai oameni în toate popoarele și în toate limbile, chiar în toate semințiile Tu ai poporul Tău, așa cum ai făgăduit-o lui Avraam.

Iubite Domn, desăvârșește-Ți lucrarea de răscumpărare în timpul nostru și dăruiește-ne har ca inima să ne fie dezlipită de pământ, dar în același timp să rămânem echilibrați în viața de pe pământ. Dar în inimă să fim într-o legătură de dragoste cu Tine și să ne rugăm unii pentru alții. Ție atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumesc frumos și pentru faptul că aici în Zürich, regulat, ne putem aduna înaintea Ta ca să ascultăm Cuvântul Tău. Binecuvântează-i pe toți cei

ce sunt în legătură directă, oriunde ar fi ei, în Edmonton, America de Sud, America de Nord, Africa, Asia. Binecuvântează pretutindeni și desăvârșește-Ți Tu lucrarea Ta cu Mireasa Ta – Te rog aceasta în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Iubiți frați și surori, ceea ce s-a întâmplat pe crucea Golgotei să ne rămână întotdeauna ca un punct central. Așa cum Pavel a putut spune atunci: „*noi propovăduim pe Hristos cel răstignit*” (1 Cor. 1:23). El a putut spune: „*Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine*” (Gal. 2:20). Fiți binecuvântați!

Biserici întregi și cercuri de casă intră în legătură directă și ascultă Cuvântul lui Dumnezeu tradus în diferite limbi. Totul este tradus și dat mai departe. În principal luați cu voi ceea ce am citit din Mica 7, în Vechiul Testament Dumnezeu a spus: „*Eu Mi-am găsit plăcerea în îndurare*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru! Amin.